

Regjering her har valgt. Man hør ved en saadan Sag løsrive sig fra det Standpunkt, som man ellers stod paa; thi ligesom det, naar der er overgaaet et Land en Naturrevolution ved et Jordstjælv, Udbruddet af en Vulcan eller Dæslige, ikke paa nogen Maade er muligt at føre alt det Gamle tilbage, Havne, Veie osv., saaledes er det gaaet her i Landet; vi ere blevne voldsomt amputerede, og nu skulle vi see, hvorledes vi kunne høde paa, hvad der er tabt. Jeg troer, at Regjeringen har gjort en god Gjerning ved at komme til Rigsdagen med det Forslag, som her foreligger. Dernæst maa man i en Sag som denne, der fortjener og trænger til, som det ærede Medlem, der talte før mig, sagde, den største Overveielse, aldeles ikke lade sig bestemme af Følelser. Det er en uhykkelig Ting, naar en gammel, ærværdig Stad synker tilbage; der er saa mange Minder, der knytte sig til Ribe og knytte Ribe til det hele Land, saa det er sørgeligt at see en saadan By gaae tilbage, men at det skeer, er Noget, der ligger i Sagens Natur. Det er en Sag, der er saa gammel, at den allerebe findes i det allerførste Capitel, som den Mand, der kaldes Historiens Fader, nemlig Herodot, har skrevet. Han siger, at Stæder, der forbum vare store, nu ere smaa, og Stæder, der forbum vare smaa, nu ere store, og det er Verdens Gang; det kan ikke nytte at stille sig op derimod. Ligesom det gaaer med Stædernes Folkemængde, deres Indflydelse paa Landet osv., saaledes gaaer det ogsaa med deres Betydning for Handelen. Det vide vi Alle, at Ingen nu kan beregne, hvilken Indflydelse paa den udenlandske og særlig den engelske Handel, Traffiken paa England, det vil have, at en utallig Mængde Udfibningsstæder voxe op. Ogsaa i andre Verdensdele seer man de ældeste og berømteste Handelsstæder synke ned til de usleste og elendigste Byer, og andre staae op, om hvilke Ingen drømte for et Par Aarhundreder siden. Vi maae ikke standse paa vor Bei; om vi ogsaa vilde opretholde det Gamle, kunne vi det dog ikke. Vi kunne kun sørge derover, ligesom vi sørge over, at Republikken Venedig gif til Grunde, trods alle de politiske og borgerlige Forbrydelser, der bleve begaaede der. Men det er ikke Følelsen, man skal medbringe til

Bedømmelsen af den Sag, der her foreligger. Der kan kun være Tale om to Ting, om to Indløb til den Havn, der skal bygges, men det ene Indløb giver to Muligheder. Det sydlige Indløb giver Ribe, og det nordlige giver en Havn ved Hjerting eller Strandby. Det Første, der foreligger, er da at vurdere, om noget af disse Dyh er saaledes, at man derpaa kan begrunde en Skibsfart, og det Andet, om der er en saa stor Forskjel paa dem, at dette kan koste noget svært Lod i Vægtfaalen. Det er mærkeligt, i hvilken Grad den ærede sidste Taler, naar han talte om Graadby, malede Graat i Graat, Alt blev saa sort, ja, han malede næsten Fanden paa Bæggen; men da han talte om Knudeby, var Alting saa overordentlig klart som det klareste Solskin, der var ingen Storm og ingen Ulykker, smilende Marker voxe op, og Hundreder af Dvæg græssebe paa dem. Alt dette hører ikke hjemme i Virkeligheden. Lad os til enhver Tid male med de samme Pensler og ikke bryde os om, at det ene hedder Graadby, og det andet Knudeby. Hvad er nemlig hele Forskjellen? Det er, at med Hensyn til Vandstanden har den sidste 1 à 2 Fod Vand mere paa Barren end den anden; thi rigtignok søgte den ærede sidste Taler lumskelig at indsmugle Tallet 7, han sagde: 7—8; men lad os tage Tallet 7 bort, og sige 8; vi kunne endog sige: 8—9, det kommer Sandheden nærmere. Der er paa Graadby 8 Fod, og naar man vilde forandre Indløbene og Tøndesystemet, saa kunde man maaskee altid have 8—9 Fod paa Barren ved Lavvande. Dette er nu det factiske Forhold, som der findes Sted. Den Omstændighed, som meget stærkt er fremhævet mod at vælge Graadby, at Vandstanden der i Tidens Løb varierer saa Meget, troer jeg ikke har Noget at betyde, thi de ælteste Folk, der have levet der, saavel som de sagkundige Mænd, der i en Række af Aar have havt Kjenndskab dertil, kjende aldeles ikke Noget til en Forhøielse af Barren. Dette Punkt ville vi altsaa helst springe over, i det Mindste maa man derfor ansøre Autoriteter, der virkelig ville erklære, at de have seet noget Saadant. Hvad angaaer de tidligere Maalinger, der have fundet Sted, da burde den ærede Rigsdagsmand have læst, hvad der i disse Dage er